

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА ТА ПРОСТОРОВО – КЛАСТЕРНИЙ БІЗНЕС

УДК 657.221 : 657.6-051

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ НА МАЛОМУ ПІДПРИЄМСТВІ ТА АУДИТ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ

**Васильєва В.Г., к.е.н.,
Книшек О.О., к.е.н.,
Ковальчук М.М.**

Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

Особливе місце в сучасній економіці України належить малому підприємству, що сприяє поступовому створенню значного шару дрібних власників, що повинно стати гарантом політичної стабільності й забезпечення демократичних реформ. Виникає потреба у розробці теоретичних й організаційно-методичних положень з організації бухгалтерського обліку та аудиту підприємств малого бізнесу, спрямованих на підвищення ефективності їх діяльності. У статті розкрито особливості організації обліку на малому підприємстві. Запропоновано алгоритм аудиту фінансових результатів малого підприємства. Особлива увага в статті приділяється аудиту доходів та витрат малого підприємства. Для проведення аудиту доходів та витрат малого підприємства автори пропонують здійснювати аудит за тематичними блоками. Для вдосконалення методики аудиту малих підприємств запропоновано робочий документ аудитора – програму аудиту з визначеними аудиторськими процедурами, що дозволить зробити об'єктивну оцінку фінансового стану підприємства.

Ключові слова: бухгалтерський облік, мале підприємство, доходи, витрати, організація обліку, звітність, аудит

UDC 657.221 : 657.6-051

FEATURES OF ACCOUNTING IN THE SMALL ENTERPRISE AND AUDIT OF FINANCIAL STATEMENTS OF THEIR ACTIVITY

**Vasilyeva V., PhD in Economics
Knyshek O., PhD in Economics
Kovalchuk M.**

University of Customs and Finance

A special place in the modern Ukrainian economy belongs to small business, which helps to gradually create a significant layer of small owners, which should become a guarantor of political stability and democratic reforms. There is a need for the development of theoretical and organizational and methodological provisions on the

organization of accounting and auditing of small business enterprises aimed at increasing the efficiency of their activities. The article deals with the features of accounting organization in a small enterprise. The algorithm of audit of financial results of small enterprise is offered. Particular attention is paid to the audit of income and expenditure of a small enterprise. For the audit of income and expenses of a small business, authors suggest that they conduct an audit on thematic blocks. To improve the methodology of audit of small enterprises, a working document of the auditor is proposed - an audit program with defined audit procedures that will allow an objective assessment of the financial condition of the enterprise.

Keywords: accounting, small business, income, expenses, organization of accounting, reporting, audit

Актуальність проблеми. Особливе місце в сучасній економіці України належить малому підприємству, що сприяє поступовому створенню значного шару дрібних власників, що повинно стати гарантом політичної стабільності й забезпечення демократичних реформ. Активний розвиток сектора малого бізнесу створює нові вимоги до бухгалтерської інформації малих підприємств, тому питання організації обліку та аудиту їх фінансової звітності стають ще більш актуальними.

Виникає потреба у розробці теоретичних й організаційно-методичних положень з організації бухгалтерського обліку та аудиту підприємств малого бізнесу, спрямованих на підвищення ефективності їх діяльності.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Дослідженню теоретичних та практичних аспектів організації бухгалтерського обліку та аудиту присвячені праці багатьох вчених, таких як Н. Бузак, П. Буряк, І. Воронцова, С. Голов, Б. Засадний, М. Кобзева, О. Мазіна, Н. Малюга, М. Огійчук, Л. Сук, В. Сопко та інші. Однак, у зв'язку зі змінами, що відбуваються на законодавчому рівні у сфері обліку суб'єктів малого підприємства, постійно наявне коло принципово важливих питань організації обліку, що вимагають удосконалення наукових підходів до обґрунтування та оперативного уточнення.

Метою статті є розробка теоретичних й організаційно-методичних положень з організації бухгалтерського обліку, аудиту й формування звітності на підприємствах малого бізнесу, спрямованих на підвищення ефективності їхньої діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Завдання розвитку малого бізнесу - одна з основних задач економіки України в період її

модернізації. У розвинених країнах малий бізнес становить значну частину економіки, а також формує велику кількість робочих місць. Малий бізнес утворює той шар економіки, які фізично не може бути сформований середнім і великим бізнесом просто в силу їх специфіки. Саме малий бізнес надає конкретні, необхідні населенню послуги, виробляє товари, необхідні в конкретних регіонах, конкретних соціальних груп. Функція малого бізнесу - задоволення конкретизованих потреб локальних груп населення на певних територіях. Ця функція унікальна, і виконана вона може бути тільки малим бізнесом.

Організація обліку на малому підприємстві, як і на будь якому іншому, вимагає налагодження чіткої системи бухгалтерського обліку, контролю і звітності. Облік на малих підприємствах повинен бути максимально скорочений і спрощений, оскільки, як правило, тут немає чисельного штату працівників, які б займалися виключно веденням обліку.

Організація облікового процесу на малому підприємстві починається з облікової політики для цілей бухгалтерського обліку. Облікову політику організації розробляє головний бухгалтер, а затверджує своїм наказом керівник організації. У ній описуються особливості облікового процесу на підприємстві, відбивається методологія і застосовувані методи бухгалтерського обліку, питання складання та подання бухгалтерської звітності (внутрішньої і зовнішньої). Робочий План рахунків бухгалтерського обліку, форми застосовуваних первинних облікових документів, порядок проведення інвентаризації і методи оцінки майна і зобов'язань затверджуються в обліковій політиці малого підприємства. При формуванні облікової політики головний бухгалтер визначає структуру бухгалтерської служби. На малих підприємствах бухгалтерська служба складається з одного, максимум двох осіб. Мале підприємство може не мати в своєму штаті головного бухгалтера і фахівців бухгалтерської служби. В цьому випадку ведення бухгалтерського обліку та складання звітності ведеться сторонніми підприємствами або особами, на яких при цьому покладаються та ж відповідальність і ті ж обов'язки в області бухгалтерського обліку, що і на штатного головного бухгалтера.

Облікова політика малого підприємства — це не просто сукупність способів ведення обліку, обраних відповідно до умов господарювання, але

й вибір методики обліку, яка надає можливості використовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя обліку. Отже, основним завданням обліку є створення такої системи отримання інформації, яка б забезпечувала реальне управління суб'єктом малого підприємництва та примноження доходу від його діяльності.

Для суб'єктів малого підприємництва передбачена можливість складання Фінансового звіту суб'єкта малого підприємництва (форми №1-м, 2-м). Аналіз організації обліку фінансових результатів здійснюється шляхом встановлення відповідності нормативно-законодавчим вимогам рахункам бухгалтерського обліку, які використовуються на підприємстві для відображення інформації про фінансові результати.

Мале підприємництво за останні роки стало одним з найважливіших секторів економіки, що впливають на поліпшення соціально-економічної ситуації в Україні. У даних умовах значно зростає роль і значення правильної організації бухгалтерського обліку та аудиту малих економічних суб'єктів.

Відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» малі підприємства, зобов'язані не пізніше ніж до 1 червня року, що настає за звітним періодом, оприлюднювати річну фінансову звітність разом з аудиторським висновком на власній веб-сторінці (у повному обсязі), тому питання аудиту малих підприємств з 01.01.2018 року стає все більш актуальним [2].

Основними завданнями аудиту малого підприємства є збирання та обробка достовірної інформації про фінансово-господарську діяльність суб'єкта господарювання і формування на цій основі аудиторських висновків. Зміст цілей аудиту полягає у тому, щоб зібрати потрібну кількість актуальних свідчень, а потім вирішити, які фактичні дані необхідно збирати в конкретних обставинах, при яких проводиться аудит. Цілі залишаються тими ж при різних перевірках, але фактичні дані будуть різними залежно від обставин. Головні цілі аудиту стосуються кожного балансового рахунка. Конкретні цілі аудиту по кожному балансовому рахунку формулюються таким чином, щоб ці формулювання максимально відповідали особливостям конкретної задачі. Після того, як стають відомі головні цілі аудиту, їх можна використовувати при розробці конкретних цілей.

Перевірка на рівень загальної прийнятності повинна допомогти аудитору з'ясувати, чи залишки по рахунках містять істотні помилки. Побідні перевірки також допоможуть визначити, чи висока ймовірність досягнення інших цілей аудиту. Вони допомагатимуть планувати дії, спрямовані на одержання конкретних фактичних даних.

Аудитор визначає, чи дійсно потрібно було включати до фінансової звітності суми, що там зафіксовані. Порушенням у цьому випадку буде внесення якої-небудь суми реалізації в журнал реалізації та у головну книгу, якщо цієї реалізації насправді не було. Дана мета аудиту досягається при перевірках аудитором тверджень адміністрації про наявність і виникнення.

Велика частка активів балансу повинна не тільки існувати, але і належати власникам, щоб їх можна було включити у фінансову звітність. Так само і зобов'язання повинні до чого-небудь відноситися. З цією метою аудитор перевіряє твердження керівництва про права і зобов'язання. Також необхідна арифметична перевірка окремих підсумків, включених у загальний баланс, у тому числі арифметичної правильності звітів і визначення обсягу чистої реалізації.

Аудитор перевіряє, чи на тих рахунках враховуються суми і чи правильно представлені ці рахунки у фінансовій звітності. Так як план рахунків клієнта – це найважливіший інструмент використовуваний аудитором для визначення того, чи правильно клієнт робить рознесення по рахунках, то потрібно перевірити, чи по періодам враховані господарські операції.

Також аудитор повинен перевірити чи відповідають окремі статті балансу підсумкам в облікових регістрах і в головній книзі. Баланс складається зі статей, що визначені за підсумками в журналах обліку господарських операцій, підготовлених і вивіреніх клієнтами. При арифметичній перевірці потрібно упевнитись в тому, що всі статті балансу відбиті точно, що підсумки вірні і вони відповідають даним головної книги. Наприклад, загальна сума дебіторської заборгованості повинна в підсумку дорівнювати її аналогічній сумі за рахунками дебіторів і залишкам за відповідними рахунками в головній книзі [13].

Аудитору потрібно переконатися в тому, що всі статті балансу і зв'язана з ними інформація вірно відображені у фінансовій звітності і правильно розкриті [12].

Дослідивши різні методики аудиту фінансових результатів підприємств, нами запропоновано проведення аудиту у послідовності, яка відображена на рис.1.

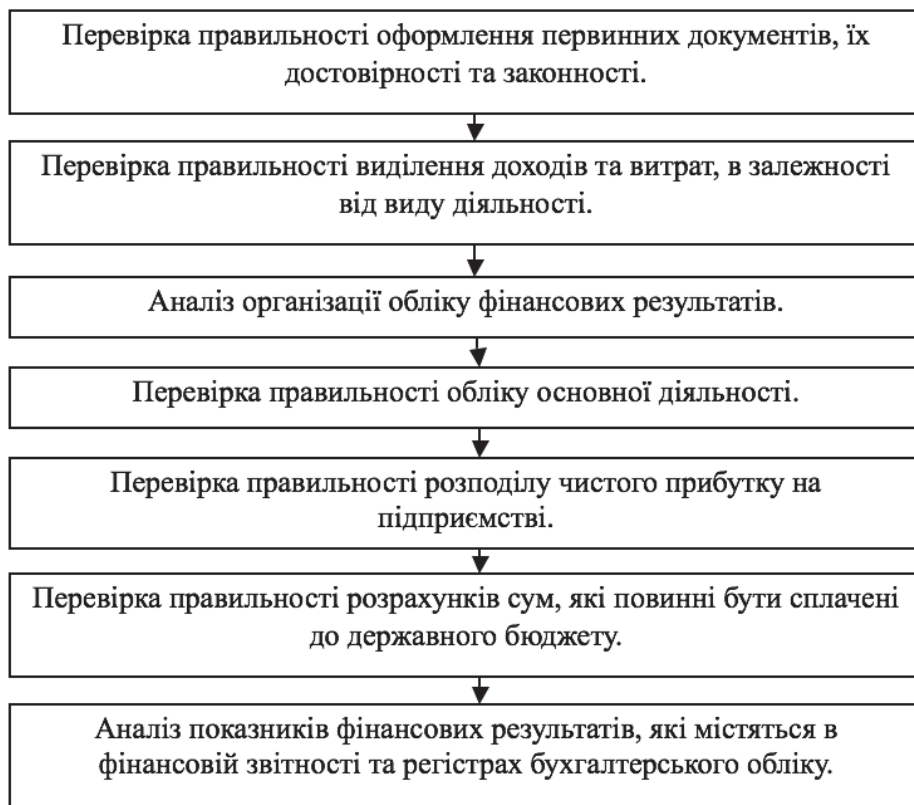

Рис.1 Алгоритм аудиту фінансових результатів малого підприємства

Джерело: авторська розробка

Аудит спирається на визначений набір методів його організації, що допомагають зібрати достатню кількість свідчень. В аудиті існують способи, за допомогою яких аудитор може зібрати свідчення, щоб досягти цілей, що стоять перед ними. Вибір аудитором свого підходу визначається двома найважливішими міркуваннями: необхідно зібрати достатню кількість свідчень, щоб аудитор міг взяти на себе професійну відповідальність, а крім того, вартість накопичених свідчень повинна бути мінімальною.

Тестування контрольних моментів і перевірки господарських операцій. Коли на думку аудитора ризик контролю значний він може зменшити недовіру до точності інформації фінансової звітності, що безпосередньо відноситься саме до цих контрольних моментів; інакше перевіряти її доведеться шляхом збору аудиторських свідчень. Але щоб обґрунтувати свою думку про те, що ризик контролю незначний, аудитор повинен ступінь ефективності контрольних моментів.

Процедури, що використовують при такій перевірці, називають тестами контрольних моментів [3].

Перевірка статей балансу. Конкретні цілі, які пов'язані з заключними підсумками в балансі і у звіті про фінансові результати, можуть бути досягнуті при зборі аудиторських свідчень різних типів. Для спрощення цих цілей аудитори можуть користуватися Програмою перевірки фінансової звітності малого підприємства (табл.1).

Таблиця 1 - Програма перевірки фінансової звітності малого підприємства

№	Перелік аудиторських процедур	Виконавець	Примітки
1. Баланс			
1.	Перевірка наданого балансу на арифметичну точність.		
2.	З'ясування відповідності залишків у головній книзі даним балансу.		
3.	Перевірка відповідності залишків на початок звітного року залишкам на кінець минулого року.		
4.	У разі зміни залишків внаслідок виправлення помилок минулих періодів – ретельна перевірка характеру помилок, їх впливу на звітність, контроль адекватності внесених змін.		
5.	Складання пробного балансу на кінець звітного періоду та порівняння його з наданим на перевірку.		
6.	Визначення тимчасових та постійних різниць.		
7.	Розрахунок відстрочених податкових активів або зобов'язань.		
8.	Порівняння розрахункових відстрочених податкових активів або зобов'язань з даними підприємства.		
9.	Складання переліку коригуючих бухгалтерських записів.		
10.	Складання переліку виправлень залишків за балансовими рахунками.		
11.	Оцінка різниць, виявлених аудитором.		
2. Звіт про фінансові результати			
1.	Перевірка звіту на арифметичну точність		
2.	Складання пробного звіту про фінансові результати.		
3.	Порівняння пробного звіту про фінансові результати з наданим на перевірку та аналіз відхилень.		
4.	Перевірка відповідності даних звіту про фінансові результати даним за відповідний період минулого року.		
5.	У разі зміни показників внаслідок виправлення помилок минулих періодів – ретельна перевірка характеру помилок, їх впливу на звітність, контроль адекватності внесених змін.		
6.	Узгодження показників звіту про фінансові результати з даними балансу.		

Складено авторами на основі даних [14]

Прикладом є письмові опитування службовців про дебіторську заборгованість, дослідження матеріалів інвентаризації товарно-матеріальних цінностей, вивчення товарних звітів, зв'язаних з рахунками

до оплати. Ці перевірки необхідні при аудиті, оскільки велика частина свідчень надходить із джерел, ще не залежать від клієнта, і, отже, ці джерела можна вважати надійними.

Існує тісний зв'язок між загальною оцінкою положення, у якому знаходиться клієнт, розумінням системи внутрішньогосподарського контролю клієнта й оцінкою ризику контролю, а також перевіркою окремих статей балансу, що містяться у фінансовій звітності. Якщо аудитор упевнений, що фінансова звітність представлена об'єктивно, і якщо його упевнення ґрунтується на його розумінні системи внутрішньогосподарського контролю, оцінці ризику контролю, тестах контрольних моментів, то можна істотно скоротити перевірку окремих статей балансу. Проте деякі перевірки визначених статей фінансової звітності варто проводити у всіх випадках [4].

Завершення аудиту і складання висновку. Після завершення усіх процедур необхідно об'єднати отриману інформацію, щоб прийти до загального висновку про те, чи досить об'єктивно складено фінансову звітність. Це суб'єктивний процес, що ґрунтується на здатності аудитора виносити правильні професійні судження. Кінцеве узагальнення – це остаточний висновок про готовність виконання роботи. Після цього аудитор повинен представити аудиторський висновок, який буде додано до фінансової звітності. Висновок повинен відповідати чітко сформульованим технічним вимогам, на які впливають масштаб аудиту, і сутність того, що саме з'ясував аудитор.

Безпосередньо на підприємстві аудитор встановлює, як виконується Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», чи правильно застосовуються положення (стандарти) бухгалтерського обліку, план рахунків, чи дотримуються інструкції про його застосування, як виконуються інші нормативні положення, вказівки з обліку і звітності. Для проведення аудиту доходів та витрат малого підприємства доцільно здійснювати аудит за наступними тематичними блоками (рис. 2).

Аудитор має вивчити обсяг і особливості господарської діяльності, структуру облікового апарату, документообіг, розподіл обов'язків між працівниками бухгалтерії [5]. Повноту і своєчасність документального оформлення й відображення в обліку всіх операцій, пов'язаних з рухом товарно-матеріальних цінностей і грошових коштів, є критерієм оцінки постановки й стану бухгалтерського обліку.

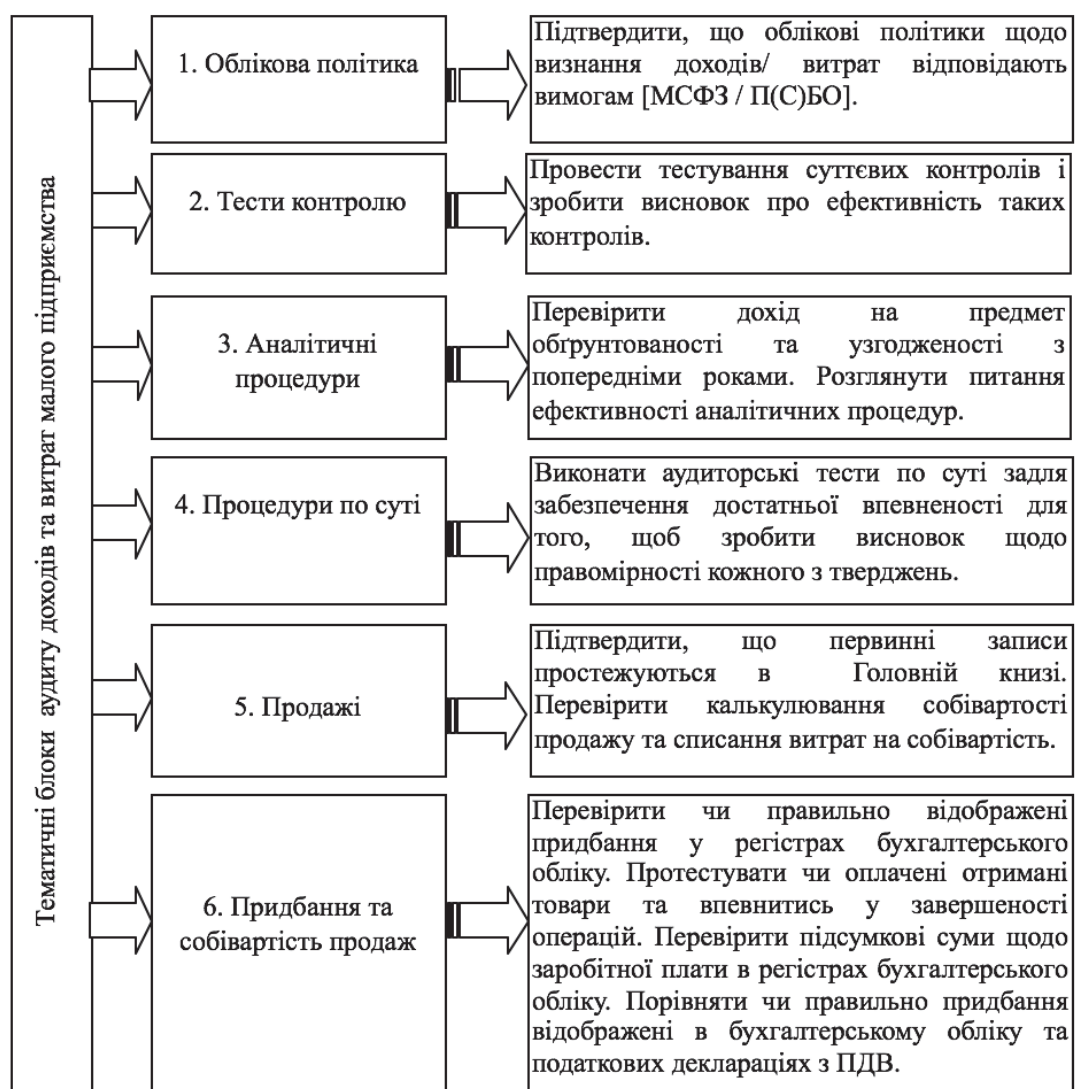

Рис. 2. Тематичні блоки аудиту доходів та витрат малого підприємства
Джерело: авторська розробка

Метою аудиту доходів є встановлення вірогідності даних первинних документів щодо визначення доходів та формувань фінансових результатів, повноти та своєчасності відображення первинних даних в облікових регістрах, відповідності методики обліку доходів від реалізації, інших операційних, фінансових доходів чинним нормативним документам [10].

У процесі аудиту витрат з'ясовується:

- облікова політика щодо обліку доходів;
- умови визначення доходів від звичайної діяльності;
- наявність окремого обліку доходів від різних видів діяльності

Під час аудиту фінансової звітності визначається перевірка правильності визнання та класифікації доходів, правильність

відображення доходів від реалізації, відображення інших операційних доходів, доходів від фінансових операцій.

Метою аудиту витрат є встановлення вірогідності даних первинних документів щодо визначення витрат, повноти та своєчасності відображення первинних даних в облікових регістрах, відповідності методики обліку витрат чинним нормативним документам.

У процесі аудиту витрат з'ясовується:

- облікова політика щодо обліку витрат;
- підтвердження витрат відповідними первинними документами;
- обґрунтованість відображення витрат згідно класифікації видів діяльності;
- наявність окремого обліку витрат від різних видів діяльності;
- правильність розподілу операційних витрат на адміністративні, збутові та інші витрати операційної діяльності;

Під час аудиту фінансової звітності визначається перевірка правильності визнання та класифікації витрат, відображення адміністративних витрат, відображення витрат на збут, інших операційних витрат, фінансових витрат [11].

Аудитор встановлює, яких заходів було вжито за актами попередніх ревізій і перевірок, чи збираються поступово облікові дані для складання звітності, чи ведеться робота за графіком, чи встановлено належний порядок приймання, перевірки та обробки документів.

Необхідно також перевірити правильність оформлення документів, зміст, відповідність почерку, правильність підписів, відтисків штампів, печаток, оглянути зовнішній вигляд, папір, спосіб запису, особливо у сумнівних документах. Особливо старанно перевіряють дотримання відповідності записів одних і тих самих операцій у різних облікових реєстрах. Слід з'ясувати, чи правильно ведеться облік на позабалансових рахунках. Завершивши перевірку стану бухгалтерського обліку аудитор аудиторський висновок.

Необхідність проведення заходів щодо упорядкування обліку і звітності спричинена тим, що в окремих підприємствах допускаються порушення фінансової та розрахункової дисципліни, внаслідок чого відбуваються різного роду зловживання [8].

Аудитор встановлює, як впроваджується наукова організація праці бухгалтера (чи виділено для бухгалтерії приміщення, чи раціонально

розміщено робочі місця, чи забезпечені бухгалтери необхідними інструктивно-нормативними матеріалами, комп'ютерною технікою тощо). Потім перевіряє, чи забезпечується повне звіряння даних аналітичного й синтетичного обліку до складання балансу, чи проводиться на підприємствах з кількісно-сумовим обліком щомісячне звіряння даних аналітичного обліку з даними складського обліку та чи оформляється воно актом; чи впроваджується оперативний контроль за повнотою і своєчасністю здавання виручки, за видачею і використанням доручень на право одержання товарів, чи правильно й своєчасно робиться відмітка про це в книзі обліку виданих доручень.

Необхідно також з'ясувати, як організовано зберігання документів за поточний місяць, за минулі місяці, за три останніх роки, чи має підприємство архів для документів тимчасового (здебільшого до трьох років) і постійного зберігання, чи є відповідальна за архівну справу особа.

У ході перевірки встановлюють відповідність даних облікових реєстрів показникам фінансової звітності. Окремі статті балансу порівнюють з показниками звіту про фінансові результати.

Особливій перевірці підлягають ті статті балансу, які характеризують негативні сторони господарської діяльності та на яких можливе відображення нестач, розтрат, крадіжок, а також сум дебіторської заборгованості, грошові кошти в дорозі, незавершене виробництво, резерв сумнівних боргів, дебіторська заборгованість з бюджетом, нерозподілений прибуток (непокритий збиток), відстрочені податкові зобов'язання, а також товари на відповідальному зберіганні у покупців тощо [7].

Висновки. Загальний розвиток господарства, вдосконалення процесу управління, зростання ролі інформації для прийняття обґрунтованих економічних рішень, створення умов для приведення системи бухгалтерського обліку до міжнародних вимог сприяли вдосконаленню організаційних засад бухгалтерського обліку в різних секторах економіки, в тому числі підприємств малого бізнесу. Основним завданням організації обліку на малих підприємствах є створення такої системи отримання інформації, яка б забезпечувала реальне управління суб'єктом малого підприємництва та примноження доходу від його діяльності. У зв'язку з цим, перспективами майбутніх досліджень у

сфері бухгалтерського обліку суб'єктів малого підприємництва є розробки щодо підвищення інформативності обліку та забезпечення прийняття ефективних управлінських рішень.

При аудиті економічних суб'єктів, які належать до суб'єктів малого підприємництва, слід враховувати специфічні особливості таких суб'єктів. Для суб'єктів малого підприємництва характерним є те, що бухгалтерський облік в них ведеться обмеженою кількістю працівників і, крім того, законодавчо допускається суміщення обов'язків особи, відповідальної за ведення обліку і зберігання товарно-матеріальних цінностей. Залучення незалежного фінансового експерта-сертифікованого аудитора, будучи обов'язковим для малих підприємств, виступає способом ідентифікації і вирішення виникаючих проблем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс]: Закон України від 16. 07. 1999 р. № 996 - XIV . – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/996-14/> . – Назва з екрана.
2. Про внесення змін до Закону України Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні [Електронний ресурс] : Закон України від 05. 10. 2017 р. № 2164-19. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2164-19>. – Назва з екрана.
3. Про аудиторську діяльність [Електронний ресурс] : Закон України від 14.09.2006 р. № 140-V – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3125-12>. – Назва з екрана.
4. Проект Закону про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність [Електронний ресурс] : Закон України від 23. 10. 2017 р. № 6016-д – Режим доступу : <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4> – Назва з екрана.
5. Мазіна О.І. Облік на підприємствах малого бізнесу. Опорний конспект лекцій. – Київ: КНТЕУ, 2016 – 54с.
6. Бутинець Ф. Ф. Проблеми аудиту в Україні / Ф. Ф. Бутинець // Реформування обліку, звітності та аудиту в системі АПК України: стан та перспективи : зб. тез та виступів на 2-й між- нар. наук.-практ. конф. – К. : ННЦ Інститут аграрної економіки, 2012. – С. 184–186.
7. Усач Б. Ф. Проблеми розвитку аудиту в Україні /Б.Усач.- К.:Знання-Прес, 2013.- с. 217-222.

8. Шульман М. К. Проблеми практичної реалізації принципу незалежності у діяльності аудитора / М. К. Шульман // Аудитор України. – 2011. – №14. – С. 23-25.
9. Адамс Р. Основы аудита: [пер. с англ.] / Р. Адамс, Ю. Ариенко. – М.: Аудит, ЮНИТИ, 2015. – 398 с.
10. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 15 “Дохід”: затверджене наказом Міністерства фінансів України від 29.11.1999 р. № 290 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0892-99>.
11. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку № 16 “Витрати”: затверджене наказом Міністерства фінансів України від 31.12.1999 р. № 318 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0892-99>.
12. Воронцова І. І. Особливості організації і методики аудиту активів малих підприємств / І. І. Воронцова, М. В. Готич // Науковий вісник Буковинського державного фінансово-економічного університету. Економічні науки.-2014.-Вип. 26.-С. 322-329.
13. Будько О.В. Особливості здійснення аудиту на малих підприємствах / О.В. Будько, Г.В. Запорожець // Ефективна економіка. Економічні науки. - 2011.
14. Робочі документи з аудиту фінансової звітності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.google.com.ua/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=3&ved=0ahUKEwi_yaXCiqrYAhUwSJoKHUvFBEwQFgg4MAI&url=http%3A%2F%2Fpro-u4ot.info%2Ffiles%2Faudit%2FRob_doc%2F3_Fin_zvitnist%2F3_www.pro-u4ot.info.xls&usg=AOvVaw3rXKZhVshPCjPMbs06DEzD.